

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/60/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122206295
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:6122206295.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Romana Lajoša v spore žalobcov 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. XX/X a 2/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C., D. XX/X, zastúpení JUDr. Slávkou Kováčovou, advokátkou so sídlom 040 01 Košice - Staré Mesto, Štúrova 20, proti žalovanému D. G. H. C., G. G. XXX XX C., C. XXX, E.: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Marcelom Kohútom, advokátom so sídlom 058 01 Poprad, Námestie sv. Egídia 95, o zaplatenie 7.998,- eur s prísl., o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 20C/25/2022 – 313 zo dňa 09.05.2023, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má voči žalobcom v 1/ a 2/ rade právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%,o ktorých súd rozhodne samostatným uznesením.“.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 107 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, 4 a 5, § 13 ods 1 a 5m § 14 ods. 1 a 7, § 15 ods. 1 a 2, § 16 ods. 1 a 4, § 18 ods. 1 a 4, § 20 ods. 1, § 21 ods. 1 a 2 zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločnostiach, čl. 8, § 185 ods. 1, § 215 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa domáhali uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 3.999,- eur s príslušenstvom a žalobcovi 2/ sumu 3.999,- eur s príslušenstvom z dôvodu, že im žalovaný ako členom D. G. H. C. pozastavil vyplácanie časti úžitkov. Žalovaný vzniesol námietku premlčania. Žalobcovia si nárok voči žalovanému uplatnili žalobou doručenu súdu dňa 29.12.2021. O tom, že žalobcom nebol vyplatený žiadny podiel na úžitku spoločnosti sa žalobcovia dozvedeli bezprostredne po konaní valných zhromaždení v jednotlivých rokoch (od roku 2011). Žalobcovia tak uplatnili svoj nárok voči žalovanému po uplynutí 2 - ročnej subjektívnej premlčacej doby a okrem nároku za rok 2018 aj po uplynutí 3- ročnej objektívnej premlčacej doby. Premlčané nároky nemožno vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalobcom priznať. Čo sa týka nároku žalobcov za roky 2018 a 2019, v tomto smere mal súd prvej inštancie za to, že objektívnym a spoľahlivým podkladom pre určenie výšky náhrady sú rozhodnutia valného zhromaždenia žalovaného, ktorého sú žalobcovia členmi. Tieto žalobcovia nepredložili a žiadali o ich predloženie žalovaným. Žalovaný nemôže byť nositeľom dôkazného bremena až v takom rozsahu, že by bolo jeho povinnosťou zisťovať výšku náhrady, ktorú majú žalobcovia vlastne požadovať. Ak by bolo povinnosťou žalovaného určovať konkrétnu výšku náhrady a spôsob jej určenia, došlo by k preneseniu dôkazného bremena žalobcov na žalovaného.

Takéto otočenie dôkazného bremena v časti konkrétneho určenia výšky nároku (nielen jeho spôsobu), je porušením zákazu sebaobviňovania, a napriek tomu, že tento princíp (nemo tenetur) sa v civilnom procese využíva v menšej miere, je všeobecným ľudskoprávnym procesným princípom a imanentnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Aj napriek značnému časovému priestoru žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali výšku svojho nároku. Žalovaný nespochybnil existenciu nároku, ale jeho výšku a nemožno tak od neho spravodlivo požadovať, aby výšku sám preukazoval. Toto je povinnosťou žalobcov. Napriek tomu, že žalobcovia majú právo nahliadať do dokladov žalovaného, nepredložili ani jeden relevantný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Za týchto okolností súd prvej inštancie ustálil, že žalobcovia neunesli svoje dôkazné bremeno, a preto žalobu aj v nepremiľčanej časti zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný má voči žalobcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia. Namietali nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nevykonanie navrhovaných dôkazov, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Napadnutý rozsudok považujú za nesprávny, nepreskúmateľný, neúplný po skutkovej i právnej stránke. Namietali, že súd prvej inštancie nebral do úvahy predkladané a navrhované dôkazy a celkový objektívny stav vyhodnotil neobjektívne. Žalovaný od roku 2012 ústne spochybňuje vlastnícke právo žalobcov, no za celé obdobie neuplatnil v žiadnom konaní žalobu alebo návrh na uplatnenie vlastníckeho práva žalovaného alebo iného subjektu. D. G. žalobcom na základe podnetu žalobkyne vydalo potvrdenia v akej výške pozastavilo vyplatenie časti úžitkov za roky 2012 až 2019 pre žalobcov, išlo o sumu v celkovej výške 3,999,- eur u každého žalobcu. Poukázali aj na ďalšie prebiehajúce konania iných členov urbariátu na súde prvej inštancie. O výške nároku žalobcov bolo právoplatne rozhodnuté – uznesením č. XX, no súd prvej inštancie sa nevysporiadal s predloženými listinnými dôkazmi. Rovnako namietajú aj záver súdu prvej inštancie o premlčaní nárokov žalobcov za obdobia pred rokom 2018, nakoľko uložením úžitkov do depozitu na osobitný účet žalovaného a uložením na tento účet došlo ku spočívaniu premlčacej doby až do momentu podania žaloby na súd. Žalovaný po podaní žaloby už každoročne finančnú náhradu úžitkov žalobcom vypláca. Žalobcovia na pojednávaní navrhli vykonanie ďalších dôkazov, ktoré prvoinštančný súd zamietol, pričom svoje rozhodnutie ani neodôvodnil a v rámci napadnutého rozhodnutia sa otázkou, prečo žalobcom neumožnil vykonať dôkazy tiež nezaoberal. Zdôraznili, že žalovaný priznaním úžitku v prospech žalobcov za žalované obdobie uznal výšku úžitku, za celé obdobie od roku 2012 do roku 2019 s finančnými prostriedkami nenakladal, výšku dlhu uznal, čo do základov, aj čo do výšky, jej vyplatenie len podmienil zistením, či vlastnícke právo žalobcov k nehnuteľnostiam, ktorú sú podkladom pre výpočet, je správne. Poukázali aj na vyjadrenia žalovaného, ktorý nepopieral výpočet vyplatených úžitkov, nenamietal ani skutočnosti, ktoré boli tvrdené v žalobe a ani samotný nárok žalobcov pri prvotných úkonoch, čo do základu aj výšky. Navrhli napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie.

5. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný. Trvá na tom, že žalobcovia objektívne nepreukázali svoje tvrdenia, len prenášali dôkazné bremeno na žalovaného, ani v podanom odvolaní neuviedli na základe akého kľúča vypočítali žalovanú sumu. Nikým nepodpísané a zmätočné oznámenie nemožno považovať za uznanie pohľadávky a odvodzovať od neho akýkoľvek nárok. Navyše, nároky žalobcov považuje za premlčané. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na nevykonanie navrhovaných dôkazov, ani v odvolaní neuviedli, kto konkrétne by mal byť vypočutý a za akým účelom, rovnako nenavrhovali vykonať znalecké dokazovanie. Odvolanie žalobcov považuje za absolútne nedôvodné. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť, odvolanie žalobcov zamietnuť a žalovanému priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. K vyjadreniu žalovaného zaslali repliku žalobcovia. V celom rozsahu zotrvali na podanom odvolaní. Trvajú na tom, že jednoznačne označili dôkazy, ktoré navrhovali vykonať a ktoré by mohli viesť k objasneniu veci, mená navrhovaných svedkov na pojednávaní riadne uviedli. Pokiaľ ide o oznámenie žalovaného ohľadne žalovanej sumy, toto oznámenie bolo riadne podpísané s pečiatkou žalovaného. Zotrvali na tvrdeniach, že žiaden ich nárok nie je premlčaný.

7. K replike žalobcov zaslal dupliku žalovaný. V celom rozsahu zotrval na podanom vyjadrení. Má za to, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalobcovia sú v zásade povinní svoje tvrdenia aj objektívne preukázať, čo sa však vôbec počas celého

konania podľa žalovaného nestalo. Čo sa týka miery účasti členov na zisku, nemusí sa vždy vychádzať z pomeru účasti člena spoločenstva na výkone práv a povinností, ktorý sa teda v zásade odvíja od veľkosti spoluvlastníckych podielov. Podiel na zisku možno rozhodnutím zhromaždenia ad hoc určiť inak ako podľa pomeru účasti členov spoločenstva na výkone práv a povinností vyplývajúcich z členstva v spoločenstve. Žalobcovia sa niekoľko rokov nezúčastňujú žiadneho Valného zhromaždenia D. G., žiadne Uznesenie ani iné rozhodnutie Valného zhromaždenia do dnešného dňa nepredložili ani len neoznačili. S poukazom na znenie žaloby je zrejmé, že do podania žaloby došlo k uplynutiu premĺčacej doby, k tejto námietke sa však žalobcovia vôbec nevyjadrili.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nutné zrušiť.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, inou vadou, nevykonaním relevantných navrhovaných dôkazov, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

10. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany na spravodlivý proces.

11. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyňi 1/ sumu 3.999,- eur s príslušenstvom a žalobcovi 2/ sumu 3.999,- eur s príslušenstvom. Svoj nárok odvodzovali od skutočnosti, že im žalovaný ako členom D. G. H. C. pozastavil vyplácanie časti úžitkov.

12. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobcovia sú členmi D. G. H. C.. Rovnako nebola sporná skutočnosť, že žalovaný žalobcom Uznesením č. 13, prijatým valným zhromaždením D. G. H. C. XX.XX.XXXX pozastavil vyplácanie časti úžitkov za rok 2012 (č. l. 288), ako aj za ďalšie kalendárne roky, t. j. 2013 – 2019. Ako dôvod pozastavenia vyplácania úžitkov z hospodárenia D. G. H. C. žalovaný uviedol, že časť podielu o výmere 5 ha nezodpovedá výmere a podielu v pôvodných pozemnostných hárkoch ich právnych predchodcov. Nevyplatené úžitky v zmysle identifikovaného uznesenia boli uložené na osobitný účet zriadený žalovaným. Sporná bola výška nárokov žalobcov, ktorých vyplácanie im bolo pozastavené.

13. Žalobkyňa 1/ ustálila výšku požadovanej náhrady na sumu 3.999,- eur. K žalovanej sume sa dostala prostredníctvom oznámenia žalovaného zo dňa 04.02.2021, v ktorom žalovaný výslovne uviedol, že na základe uznesenia č. XX A. I. podielnikov D. H. C. pozastavilo vyplatenie časti úžitkov za rok 2012 – 2019. Za rok 2012 vo výške 789,85 eur, za rok 2013 vo výške 766,27 eur, za rok 2014 vo výške 707,32 eur, za rok 2015 vo výške 353,48 eur, za rok 2016 vo výške 353,48 eur, za rok 2017 vo výške 353,78 eur, za rok 2018 vo výške 321,34 eur, za rok 2019 vo výške 353,48 eur. Oznámenie žalovaného bolo opatrené jeho pečiatkou a podpísané E. D. J., ktorý predmetné oznámenie vydával za výbor D. G. H. C.. Identickú sumu si uplatnil aj žalobca 2/. Žalovaný výšku žalobcami uplatnenej pohľadávky namietal, poukazoval na skutočnosť, že žalobcovia nepreukázali spôsob výpočtu žalovanej sumy, zo žaloby ani zo žiadneho listinného dôkazu nevyplýva ako k žalovanej sume dospeli. Výšku svojho nároku odvodzujú od jednej, podľa ich názoru, nerelevantnej listiny, ktorú im napísal predseda, pritom túto si mali vypočítať sami a súdu uviesť spôsob, resp. postup ako k tejto sume dospeli.

14. Súd prvej inštancie svoj záver o nevyhnutnosti zamietnutia žaloby odvodil od skutočnosti, že nároky žalobcov za roky 2012 – 2017 boli premĺčané a čo sa týka nárokov za roky 2018 a 2019, v tomto smere

mal súd prvej inštancie za to, že objektívnym a spoľahlivým podkladom pre určenie výšky náhrady sú rozhodnutia valného zhromaždenia žalovaného, ktorého sú žalobcovia členmi. Tieto žalobcovia nepredložili a žiadali o ich predloženie žalovaným. Aj napriek značnému časovému priestoru žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali výšku svojho nároku, nepredložili ani jeden relevantný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení.

15. Z obsahu preskúvaného spisu je zrejmé, že žalobcovia už na prvom pojednávaní, ktoré sa v predmetnej veci konalo dňa 11.11.2022 zhodne navrhovali vykonanie dôkazu, a to oboznámením sa so všetkými zápisnicami z valných hromád za sporné obdobie, ktoré žiadali, aby predložil žalovaný. Následne v podaní označenom ako „Doplnenie žaloby“ poukázali na skutočnosť, že žalovaný im aj naďalej odmieta vydať doklady, pričom uvedené doklady nie je možné zabezpečiť žiadnym náhradným spôsobom. Preto si žalobcovia uplatnili nárok v takej výške, v akej ho potvrdil a vyčíslil žalovaný v oznámení zo dňa 04.02.2021. Zdôraznili, že je len na ich vôli akú výšku svojich nárokov budú uplatňovať za žalované obdobie. Aj keď je ich podiel v prepočte na m² väčší, z akého sa vypočítala adekvátne výška úžitkov, výšku uplatnených úžitkov žalovaný už vo vyššie konkretizovanom oznámení uviedol objektívne, preto si žalobcovia tieto finančné nároky uplatnili aj v takomto rozsahu. Nakoľko sa žalobcom nepodarilo zavinením žalovaného zabezpečiť potrebné listiny, navrhli súdu vykonať dokazovanie výsluchom svedka E. D. J., predsedu žalovaného, prípadne zástupcu žalovaného a osobu, ktorá sa podieľa na výpočtoch úžitkov za obdobie od roku 2012 – 2019. Navrhli, aby súd uložil povinnosť žalovanému v rámci poskytnutia súčinnosti predložiť výpočet, na základe akých skutočností a akým spôsobom priznali výpočet úžitkov za rok 2012 – 2019 pre žalobcov 1/ a 2/. Žalobcovia následne doručili súdu prvej inštancie výzvu adresovanú žalovanému za účelom poskytnutia súčinnosti, v ktorej od žalovaného žiadali, aby im predložil zápisnice a uznesenia z valného zhromaždenia D. G. H. C. z rokov 2012 – 2019, týkajúcich sa pozastavenia vyplácania úžitkov z hospodárenia žalovaného deviatim podielnikom, prípadne stanov žalovaného alebo iných listín, z ktorých by vyplývala skutočnosť veľkosti podielu žalobcov v ktorej od žalovaného žiadali, aby im predložil zápisnice a uznesenia z valného zhromaždenia D. G. H. C., prípadne ako je ohodnotený ich podiel na zisku (č. l. 254).

16. Podľa čl. VII, bod 2, odsek 5 Stanov D. G. H. C., člen spoločenstva má právo najmä nahliadať do dokladov týkajúcich sa hospodárenia spoločenstva.

17. Podľa čl. X, bod 15, veta tretia Stanov D. G. H. C., každý člen spoločenstva môže požiadať výbor spoločenstva o nahliadnutie do zápisnice zo zasadnutia zhromaždenia a výbor je povinný ju poskytnúť v mieste sídla spoločenstva.

18. Z citovaných ustanovení Stanov D. G. H. C. je zrejmé, že žalobcovia ako členovia tohto Spoločenstva majú právo nahliadať do dokladov týkajúcich sa hospodárenia spoločenstva ako aj do zápisnice zo zasadnutia zhromaždenia. Pokiaľ žalovaný žalobcom neumožnil oboznámiť sa s požadovanými listinami, došlo z jeho strany k porušeniu jeho povinnosti, ktorá mu vyplýva z príslušných ustanovení Stanov a rovnako aj k porušeniu práv žalobcov zo strany žalovaného. Nakoľko žalovaný nereagoval na jednotlivé výzvy žalobcov, žalobcovia opakovane navrhovali, aby žalovanému bola uložená povinnosť zo strany súdu predložiť listiny, ktoré od neho žalobcovia požadovali, a do ktorých majú žalobcovia právo nahliadať.

19. Pokiaľ súd prvej inštancie ustálil, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno vo vzťahu k výške žalobou uplatneného nároku, je potrebné konštatovať, že tento záver je mylný. Podľa odvolacieho súdu by bolo krajne nespravodlivé pripisovať na ťarchu žalobcov nepredloženie dôkazov, ktoré nie sú v ich dispozičnej sfére, s ktorými nakladá žalovaný a ktorý im neumožňuje sa s nimi oboznámiť, čím de facto porušuje jednotlivé ustanovenia Stanov a neplní si povinnosti, ktoré mu priamo z týchto Stanov vyplývajú..

20. Ak všeobecný súd nevykoná dôkaz navrhovaný stranou konania, hoci tento má preukazovať takú, medzi stranami konania spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, či dokonca rozhodujúca, znemožní tým strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Znamená to vo svojich dôsledkoch aj porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 168/2019 z 21. novembra 2019,

zdroj: ustavnysud.sk; uverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 29/2019).

21. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2021, sp. zn. 5Cdo/107/2019, zdroj: nsud.sk; tvorba právnej vety: najpravo.sk).

22. Ku tomu odvolací súd uvádza, že vo všeobecnej rovine do kategórie procesných vád s ústavnoprávnymi dôsledkami možno zahrnúť aj problematiku tzv. „opomenutých dôkazov“, ktorá v zásade zahŕňa aj takú procesnú situáciu, keď niektorá zo strán sporu navrhne vykonanie dôkazného prostriedku, ktorý je zamietnutý bez vecného zdôvodnenia obsiahnutého v odôvodnení konečného rozhodnutia a zodpovedajúceho povahy a závažnosti veci, prípadne je celkom opomenutý.

23. V súvislosti s touto námietkou odvolateľov odvolací súd potom považuje za rozhodujúce, že vykonanie týchto dôkazných prostriedkov je z pohľadu meritórneho skutkového a právneho kontextu veci významné. Odvolatelia nie len tvrdili, ale aj preukázali, ako opomenutie zaobstarania a vykonania týchto dôkazných prostriedkov mohlo ovplyvniť ich prípadný procesný úspech v spore z pohľadu kľúčovej argumentácie súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie sa tak dopustil eklektického a neopodstatneného výberu dôkazov, ktoré smerovali k jednostranným záverom.

24. Z uvedeného vyplýva, že s tvrdením žalobcov v odvolaní voči rozsudku súdu prvej v časti porušenia ich práva na spravodlivý proces v dôsledku pre spor navrhnutých a nevykonaných relevantných dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností pre správne rozhodnutie a s tým súvisiaceho nesprávneho právneho posúdenia veci možno súhlasiť.

25. Na základe vyššie uvedených skutočností preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a postupom podľa § 391 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný (§ 391 ods. 2 C.s.p.). Úlohou súdu prvej inštancie bude tak znova vo veci konať v intenciách vyššie uvedených odvolacím súdom, vrátane doplnenia dokazovania v naznačenom smere a vysporiadania sa s argumentáciou žalobcov ohľadom spočívania premlčacej lehoty vo vzťahu k uplatneným nárokom za rok 2012 až 2017 a následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 a 3 C.s.p. aj náležite odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie taktiež o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).